

วิหารธรรมในการทำจิตให้ว่างเปล่าเพื่อเข้าถึงความสงบ

การทำจิตไม่ให้ต้องคิดอะไรเลย ทำจิตให้ว่าง ให้สงบไม่มีอะไรครอบงำเหมือนกับห้องที่ว่างเปล่า ไม่มีเมฆไม่มีหมอก ไม่มีฝนฟ้ามาบดบังอะไรทั้งนั้น การทำจิตให้ว่างเปล่าด้วยสติ ตัวรู้ เห็นสิ่งที่เข้ามากระทบด้วยกฎไตรลักษณ์ เป็นการเข้าถึงความสงบตามลำดับ การเข้าถึงความสงบที่แท้จริง ไม่ต้องว่าไม่ต้องกล่าวอะไร ในที่นี้การเข้าถึงนั้นมี ๓ ระดับ ส่วนสองระดับข้างต้นนั้น เรียกว่าการน้อมระลึกถึง ยังไม่ใช่การถึงแท้ คือการน้อมถึงหรือการหวังถึง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการขอลึง ขอลึงหรือขอเกาะไว้ ขอเกาะเกี่ยวไว้ กำไว้ ยึดไว้ อันนี้ยังไม่ใช่การเข้าถึงที่แท้ เพียงแต่ยึดเข้ามาเป็นที่อาศัย แต่การเข้าถึงแท้คือไม่ต้องขอ ไม่ต้องหวังไม่ต้องเกาะ ไม่ต้องเหนี่ยวไม่ต้องกำ เป็นการเข้าถึงด้วยการปล่อยวางทั้งหมด อะไรเป็นการเข้าถึงที่แท้จริง การเข้าถึงเหมือนกับว่าสิ้นสุดการกระทำได้แล้ว แต่การเข้าถึงสองอย่างข้างต้นก็เหมือนกับว่ายังไม่ถึงฝั่ง เหมือนกับคนที่อยู่ในกระแสน้ำ คนที่ตกอยู่ในกระแสน้ำ แต่ไม่ไหลไปตามน้ำเพราะเขาขอเกาะไว้เกี่ยวไว้ ที่บนบกหรือที่กอหญ้า กอไม้หรือข้างฝั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง อันนี้เรียกว่าเอาไม้ขอเกาะไว้ เหมือนกับคนขอลึงนั่นเอง จึงไม่เป็นการถึงที่แท้จริง ยังไม่ถึงจุดหมายปลายทาง ยังไม่ถึงฝั่งลอยอยู่ในน้ำแต่เอามือจับต้นหญ้าต้นดอกไว้ แบบนี้ก็อย่างเดียวกัน คือไม่ให้ไหลไปตามกระแสน้ำ แต่ยังไม่ใช้ขึ้นบนฝั่ง ยังไม่ใช่การเข้าถึงจุดหมายปลายทาง ยังอยู่ในน้ำยังไม่พ้นกระแสน้ำแห่งวิภังขาร ยังไม่ถือว่าปลอดภัยแท้ แต่ถ้าขึ้นบนฝั่งเสียได้ ไม่ต้องเกาะไม่ต้องกำอะไร ขึ้นสู่บนฝั่งได้แล้ว อันนี้จึงเชื่อว่าเป็นผู้ถึงโดยแท้จริง เพราะฉะนั้นการทำจิตให้ว่าง ไม่ให้มีที่ภายในและที่ภายนอก ไม่ให้มีที่ล่วงมาแล้วและที่ยังไม่มาถึง ไม่ให้มีทั้งที่กำลังเป็นอยู่ให้ผ่องใสปราศจากมณต่างๆอันมาติดต้องให้ว่างเปล่าจากปวงสังขตะที่เกิดขึ้น จึงได้เชื่อว่าเป็นการเข้าถึงพระพุทธเจ้าโดยแท้ ที่นี้การเข้าถึงพระพุทธเจ้านั้น พระพุทธเจ้ามีตัวตนอย่างไร นั่งอยู่หรือนอนอยู่หรือ เดินอยู่หรือ ทำอะไรอยู่หรือ แสดงธรรมอยู่หรือ หรืออย่างไร พระพุทธเจ้านั้นไม่ได้มีรูปร่างตัวตนที่จะให้คนได้เห็นเป็นรูป เป็นร่าง เป็นตัวเป็นตนได้ ไม่ใช่ว่าเอาข้าวเอาน้ำ ไปให้พระพุทธเจ้า ไปถวายให้พระพุทธเจ้า อะไรเหล่านี้ ที่เหมือนกับคนบางหมู่ ที่เขาทำกัน เอาข้าวเอาน้ำไปให้พระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า ไม่ใช่มีตัวมีตน มีรูปมีร่าง

เขียนโดย ผู้ดูแลเว็บ

วันพฤหัสบดีที่ 25 กรกฎาคม 2013 เวลา 11:01 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 10 มิถุนายน 2014 เวลา 04:30 น.

พระพุทธเจ้านั้นจะว่าโดยตรงก็คือ ผู้ที่จะเข้าถึงนั้น เป็นผู้ที่ จิตสงบ จิตว่าง จากความโลภ ความโกรธ ความหลง คือกิเลสทั้งหลาย เพราะว่าจิตใจของคนเรานี้ ก็เป็นส่วนหนึ่ง ในความเป็นพุทธะ หรือความเป็นพุทธโธ ภควา ก็คือเป็นผู้ที่มีส่วน หรือเป็นส่วนหนึ่งของพระพุทธเจ้า ฉะนั้นคนทุกคนถ้าทำจิตให้สงบ ให้ทำจิตว่าง ก็ได้ชื่อว่าเข้าถึงพุทธโธ เข้าถึงภควา พุทธโธได้อธิบายในหนังสือนิโรธสัญญา ว่าพุทธโธนั้นมีระดับเป็นอย่างไรไป แต่ระดับที่แท้ หรือพุทธโธที่แท้ ก็อยู่ที่ใจของเราเอง พุทธโธที่แท้อยู่ที่ใจของเราเอง แต่ว่าเรายังไม่เข้าถึง *****จิตยังไม่เข้าถึงพุทธโธ*****ใจของเราเอง จิตใจของเรายังออกไปข้างนอกอยู่ ยังมีนิมิต ในอารมณ์ ยังฟุ้งซ่าน *****จิตใจสงบ จิตใจปล่อยวาง ปราศจาก ความโลภ ความโกรธ ความหลง ความถือตัว ***** อันนั้นก็พบพุทธโธ พบความสงบ ที่มีอยู่ในใจเราเอง ท่านผู้ฟังทั้งหลาย นี่ก็คือการเข้าถึงพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นการทำจิตใจให้ว่างเปล่า เพื่อตามรู้ตามดู กิเลสทั้งหลาย จึงชื่อว่าเป็นบุญ หรือการเข้าถึงความว่างเปล่า ด้วยสติรู้เข้าไป จนถึงจุดหมาย ย่อมเป็นบุญยิ่งกว่าบุญทั้งหลาย จิตใจที่ว่างเปล่าเป็นบุญยิ่งกว่าบุญทั้งหลาย แสดงมาย่อๆ ก็ขอยุติเนื้อความลงแต่เพียงเท่านี้

พระคุณเจ้า หลวงพ่อดาบส สุมโน